Lag
om ändring i lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster;

SFS 1994:1924
Utkom från trycket
den 30 december 1994

utfärdad den 20 december 1994.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 1 — 3 §§ lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster[2] skall ha följande lydelse.

1 §[3] Särskild löneskatt skall för varje år betalas till staten med 21,39 procent på

1. lön eller annan ersättning till arbetstagare som vid årets ingång är 65 år eller äldre,

2. ersättning som utfaller enligt kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring som tecknas av arbetsgivare till förmån för arbetstagare,

3. avgångsersättning som annorledes än på grund av kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring utbetalas av staten, kommun eller kommunalförbund som arbetsgivare eller av Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Svenska kyrkans församlings- och pastoratsförbund, Kommunemas pensionsanstalt eller Sjukvårdens och socialvårdens planerings- och rationaliseringsinstitut, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal eller av annan arbetsgivare, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal och att borgen tecknats i enlighet med vad som anges i punkt 20 e första stycket b av anvisningarna till 23 § kommunalskattelagen (1928: 370),

4. avgångsersättning som omfattas av s. k. trygghetsavtal,

5. ersättning som utgår enligt gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgör komplement till förtidspension eller till sjukbidrag,

6. ersättning som utgår på grund av ansvarighetsförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgår i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst.

Skattskyldig är den som utgett sådan ersättning som avses i första stycket.

Vid bestämmande av skatteunderlaget tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 3 —5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter med undantag av 4 § första stycket 2 och 13.

Vid bestämmande av skatteunderlaget enligt första stycket 6 skall bortses från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter samt från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa efter utgången av juni 1993. Detta gäller dock endast ersättning som för en och samme arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger basbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

[1] Prop. 1994/95:25, prop. 1994/95:122, bet. 1994/95:F:ul, bet. 1994/95:SkU 16, rskr. 1994/95:149.
[2] Senaste lydelse av lagens rubrik 1991:668.
[3] Senaste lydelse 1994:747.

2 §[4] En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år till staten betala särskild löneskatt med 21,39 procent på inkomst enligt kommunalskattelagen (1928:370) av annan näringsverksamhet här i landet än sådan aktiv näringsverksamhet som avses i 11 kap. 3 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring (passiv näringsverksamhet) samt, om den skattskyldige före årets början fyllt 65 år eller inte fyllt 65 år men under hela året uppburit hel ålderspension eller avlidit under året, på inkomst som avses i 3 kap. 4 § andra stycket lagen (1981:691) om socialavgifter samt vidare på ersättning som utgår enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i punkt 12 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda anvisningspunkt till den del ersättningen utgår i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst. Skatt beräknas inte på sådana inkomster för vilka den skattskyldige skall betala egenavgifter enligt 3 kap. 4 § lagen om socialavgifter. Bedömningen om näringsverksamhet är aktiv eller passiv görs för en förvärvskälla enligt kommunalskattelagen.

Vid beräkning av skatteunderlaget gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 5 § lagen om socialavgifter.

Skatt betalas inte då skatteunderlaget understiger 1 000 kronor.

3 §[5] I fråga om särskild löneskatt gäller bestämmelserna i 5 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter samt vad som i nedan angivna författningar är föreskrivet i fråga om avgifter enligt nämnda lag:

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
3. skattebrottslagen (1971:69),
4. lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.,
5. lagen (1979:611) om upphovsmannakonto.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas på lön eller annan ersättning som utges efter utgången av år 1994 samt på inkomst enligt 2 § som tas upp till beskattning vid 1996 års taxering eller senare. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall - om den skattskyldige inte visar annat - så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

På regeringens vägnar

JAN NYGREN

Carl Gustav Fernlund
(Finansdepartementet)

[4] Senaste lydelse 1993:1567.
[5] Ändringen innebär att punkt 6 upphävs.